Édition Gebethner & Wolff

No. 92.

ADAM MINCHEJMER

PIEŚNI POLSKIE LUDOWE

ÉDITION GEBETHNER & WOLFF

No. 92

ADAM MINCHEJMER

Pieśni polskie ludowe

(12 pieśni)

do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu

G E B E T H N E R & W O L F F

Warszawa — Kraków — Lublin — Łódź — Poznań

Wilno — Zakopane

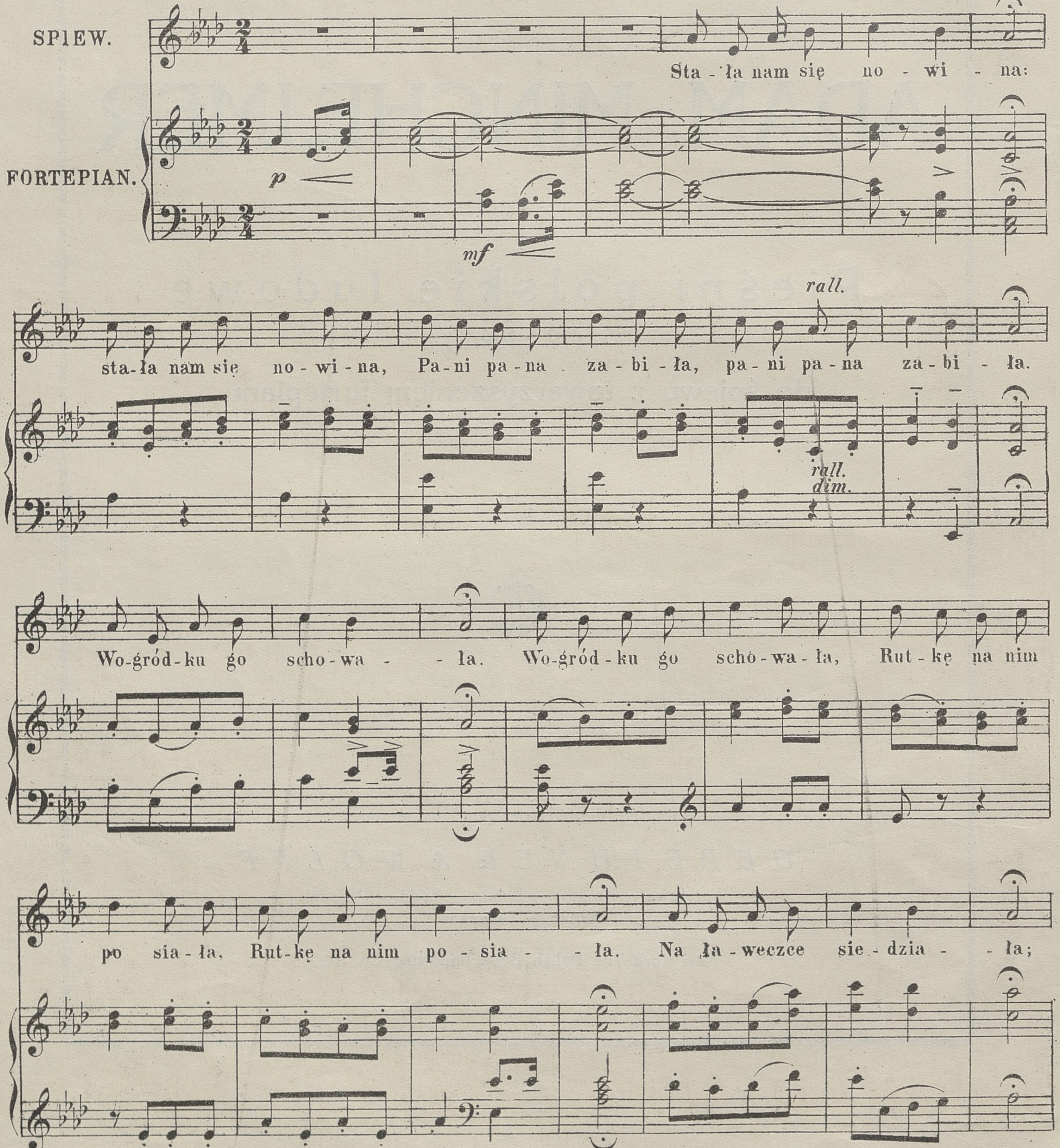
New York The Polish Book Importing Co. Inc.
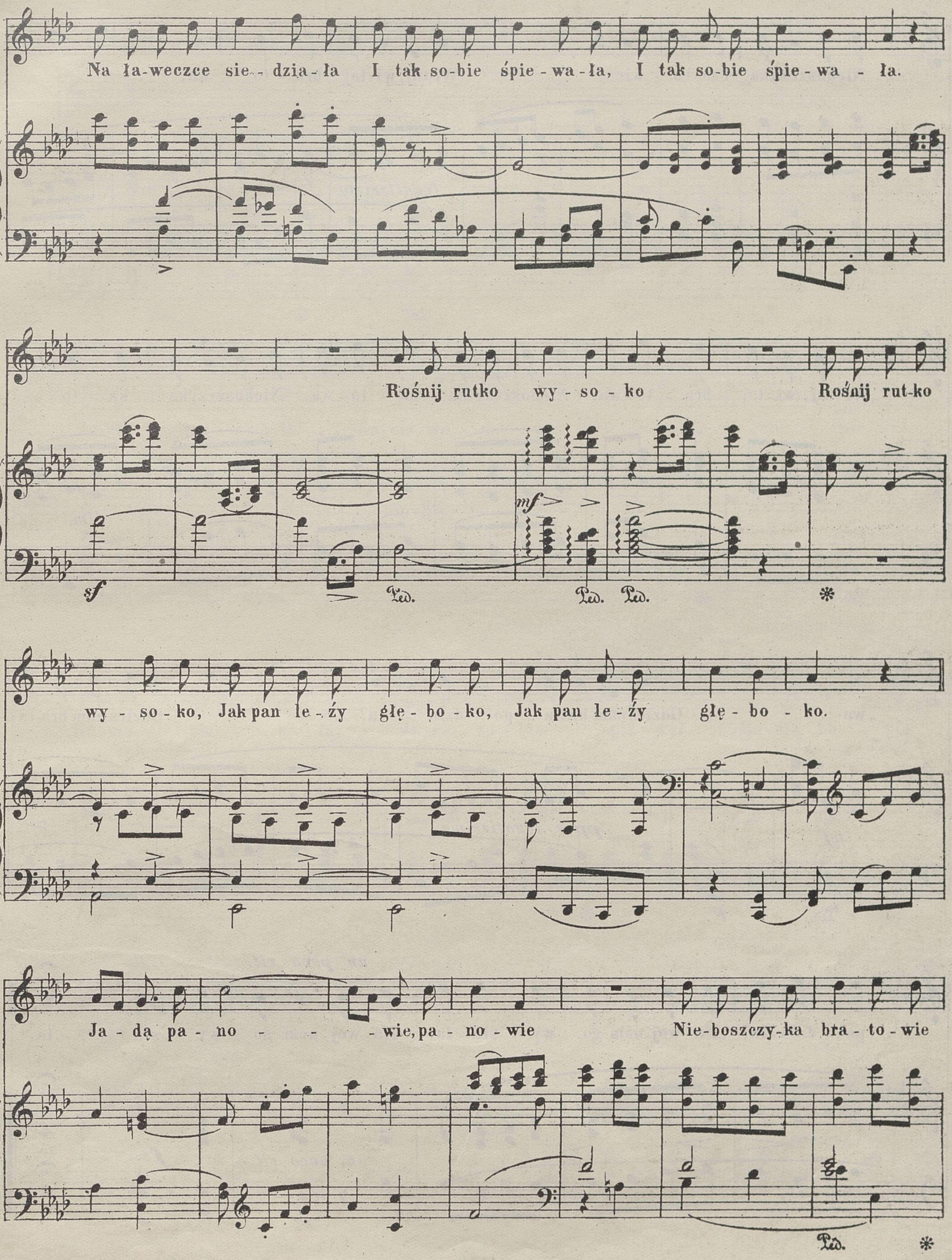
PIEŚNI LUDOWE.

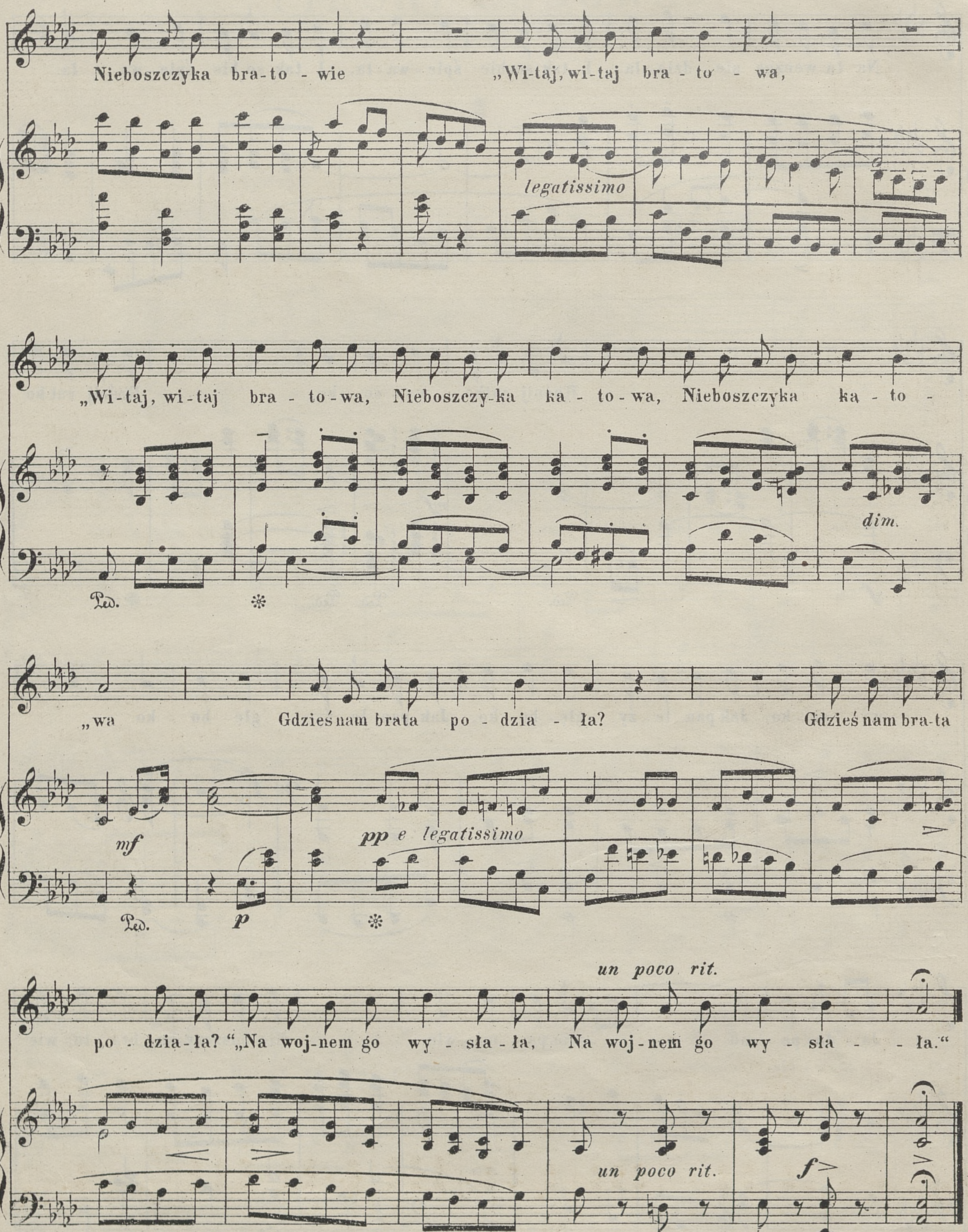
1.

Moderato.

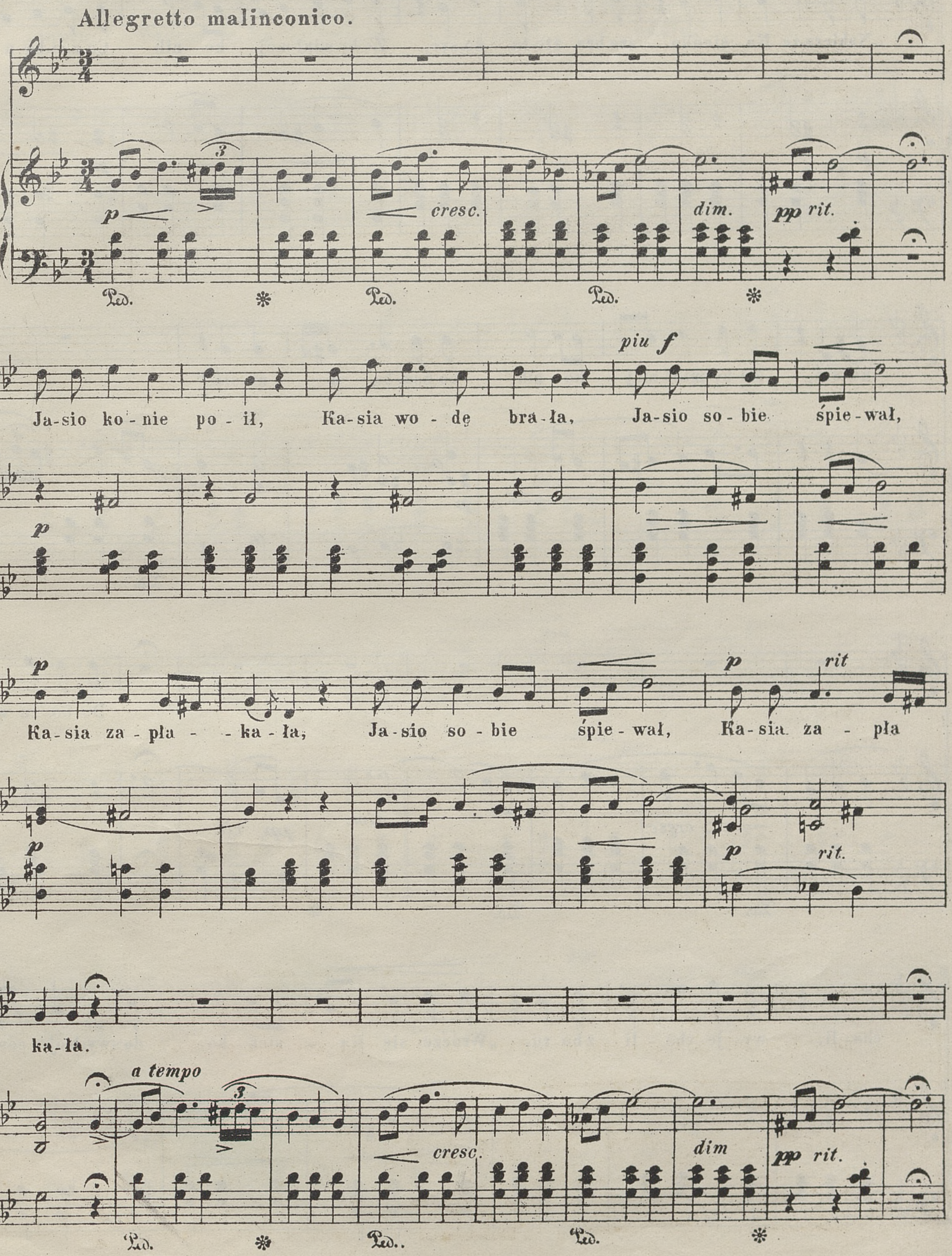
Adam Minchejmer.

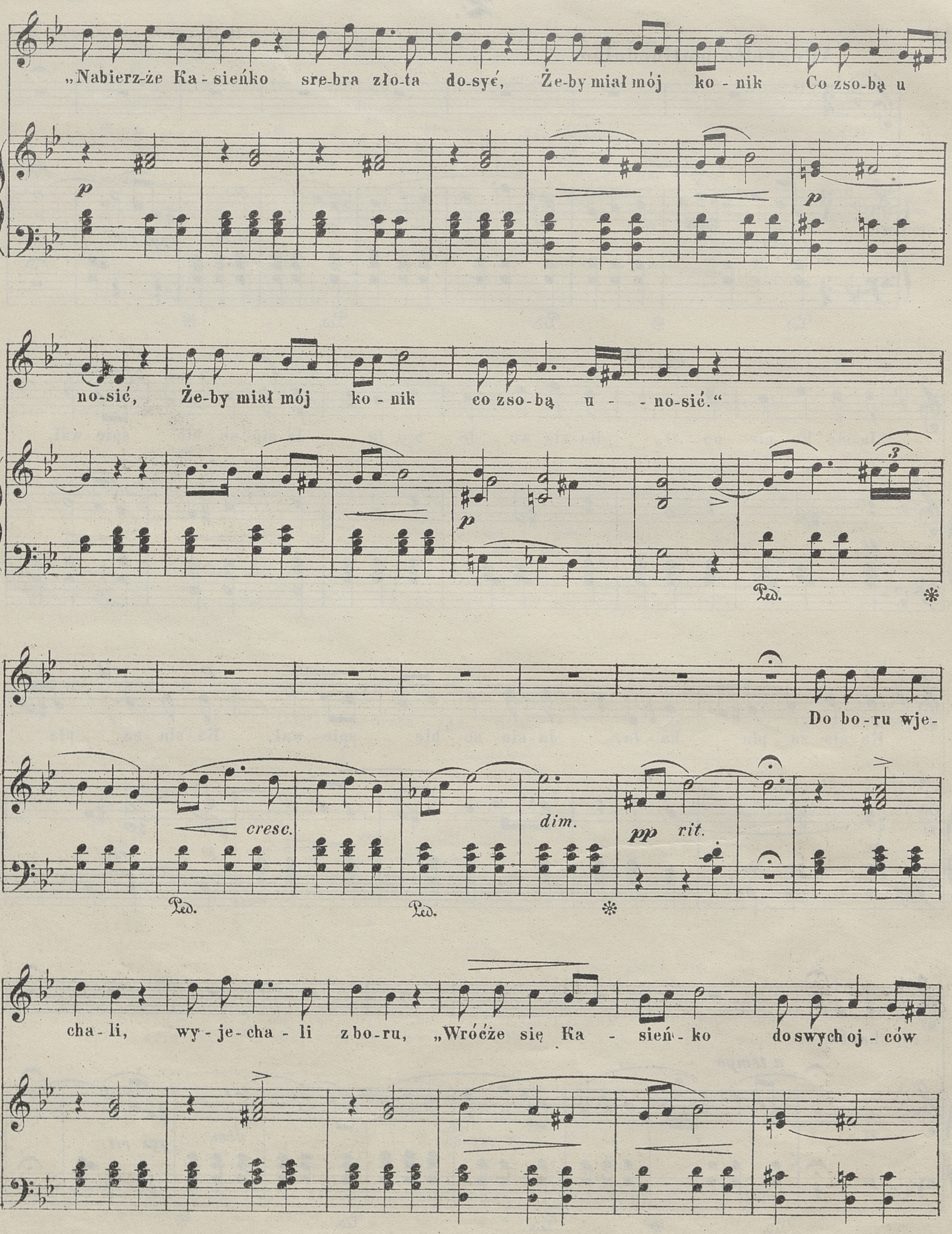

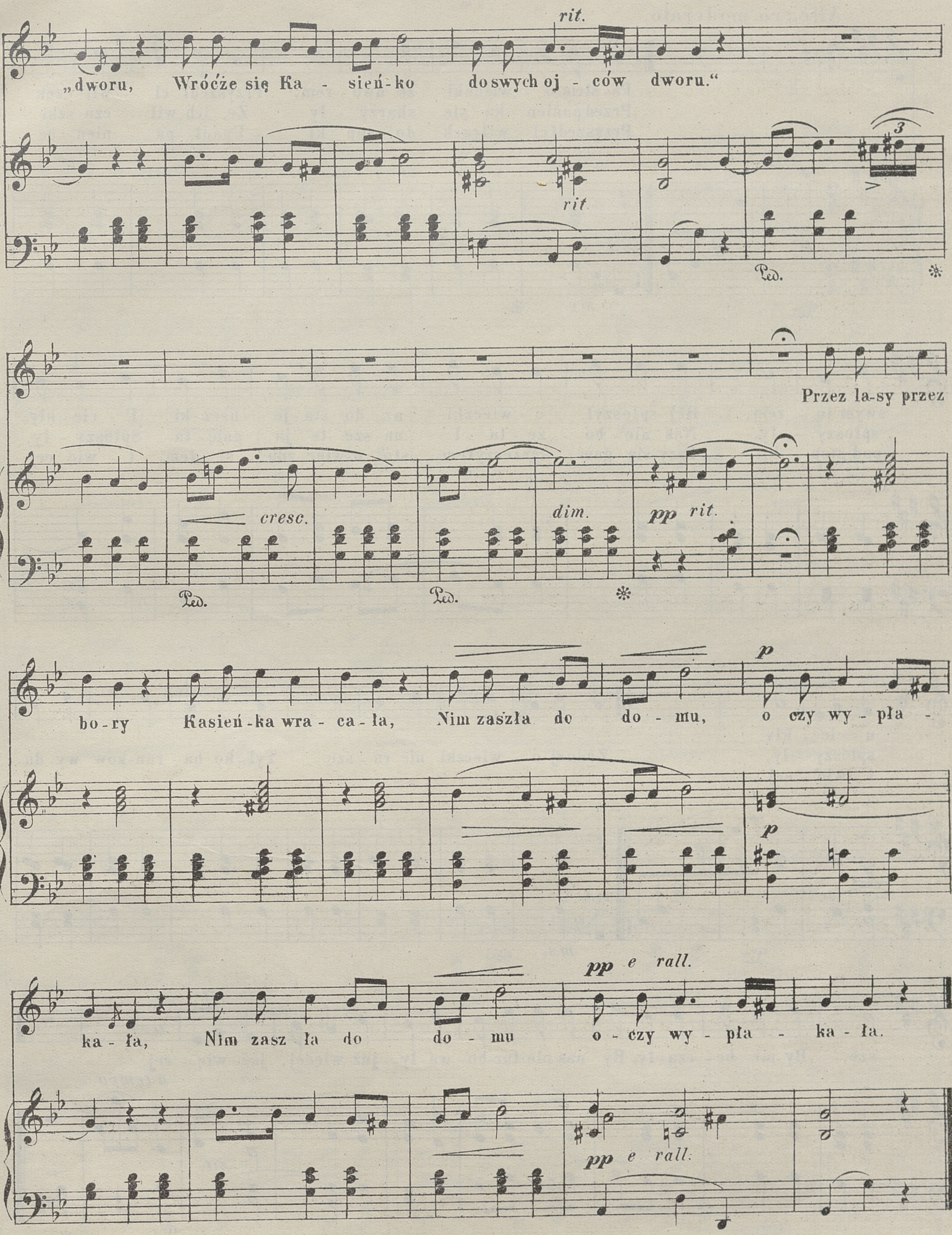

Na ła-weczce sie - - dzia-ła I tak so-bie śpie - wa-ła, I tak so-bie śpie-wa - ła.
Rośnij rutko wy - so - ko Rośnij rut-ko
mf
sf
wy - so - ko, Jak pan le - ży głę - bo - ko, Jak pan le - ży głę - bo - ko.
Ja - dą pa - no - - - wie, pa - no - wie Nie-boszczy-ka bra - to - wie

Nieboszczyka bra-to - wie „Wi-taj, wi-taj bra - to - wa,
legatissimo
„Wi-taj, wi-taj bra - to-wa, Nieboszczy-ka ka - to-wa, Nieboszczyka ka - to -
dim.
„wa Gdzieś nam brata po - dzia - ła? Gdzieś nam bra-ta
mf
pp e legatissimo
p
un poco rit.
po - dzia-ła? "„Na woj-nem go wy - sła-ła, Na woj-nem go wy - sła - - ła."
un poco rit.
f
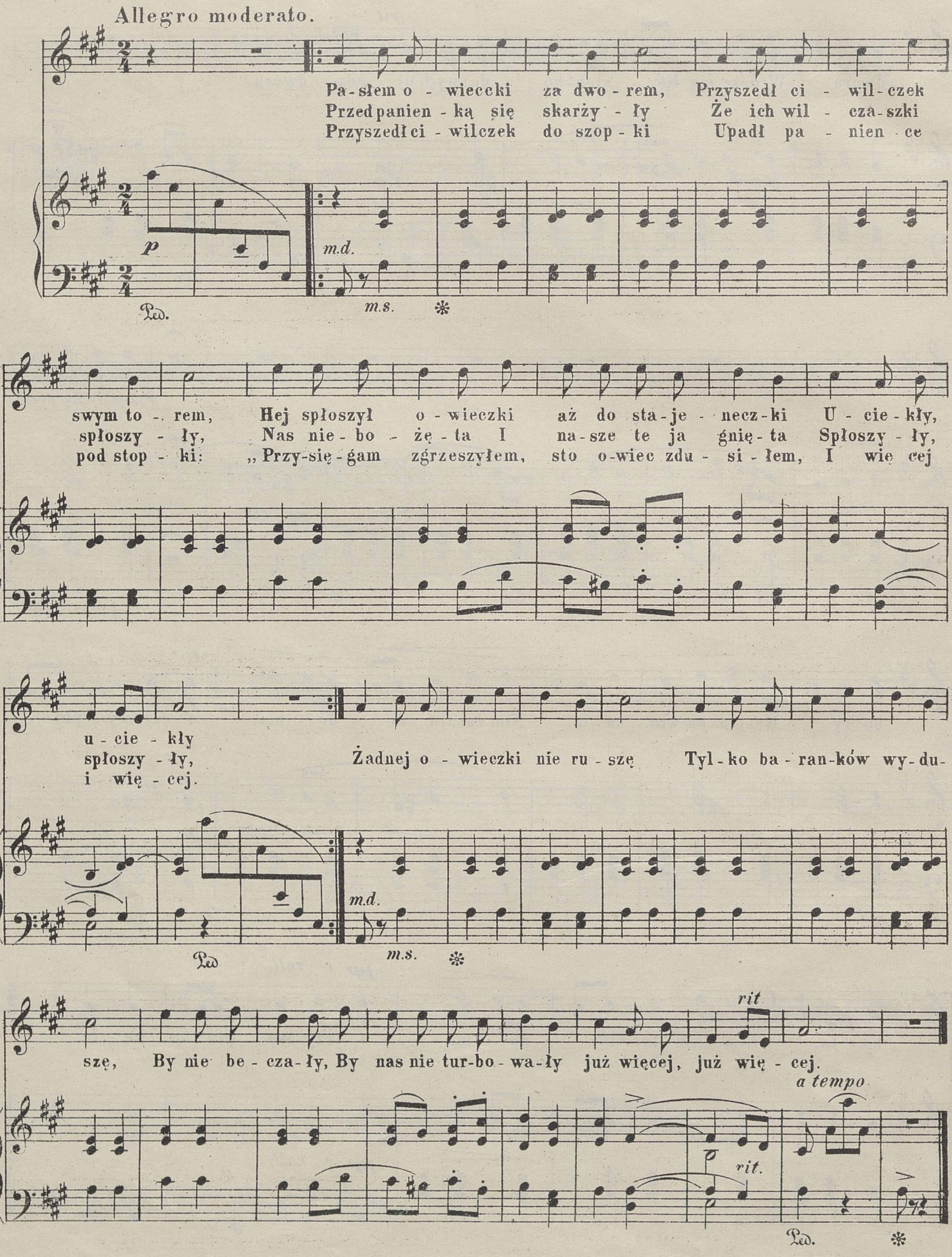
2.

Allegretto malinconico.
p cresc. dim. pp rit.
Ped. * Ped. Ped. *
piu f
Ja-sio ko-nie po-ił, Ka-sia wo-dę bra-ła, Ja-sio so-bie śpie-wał,
p
Ka-sia za-pła-ka-ła, Ja-sio so-bie śpie-wał, Ka-sia za-pła
p rit
ka-ła.
a tempo
cresc. dim pp rit.
Ped. * Ped.. Ped. *

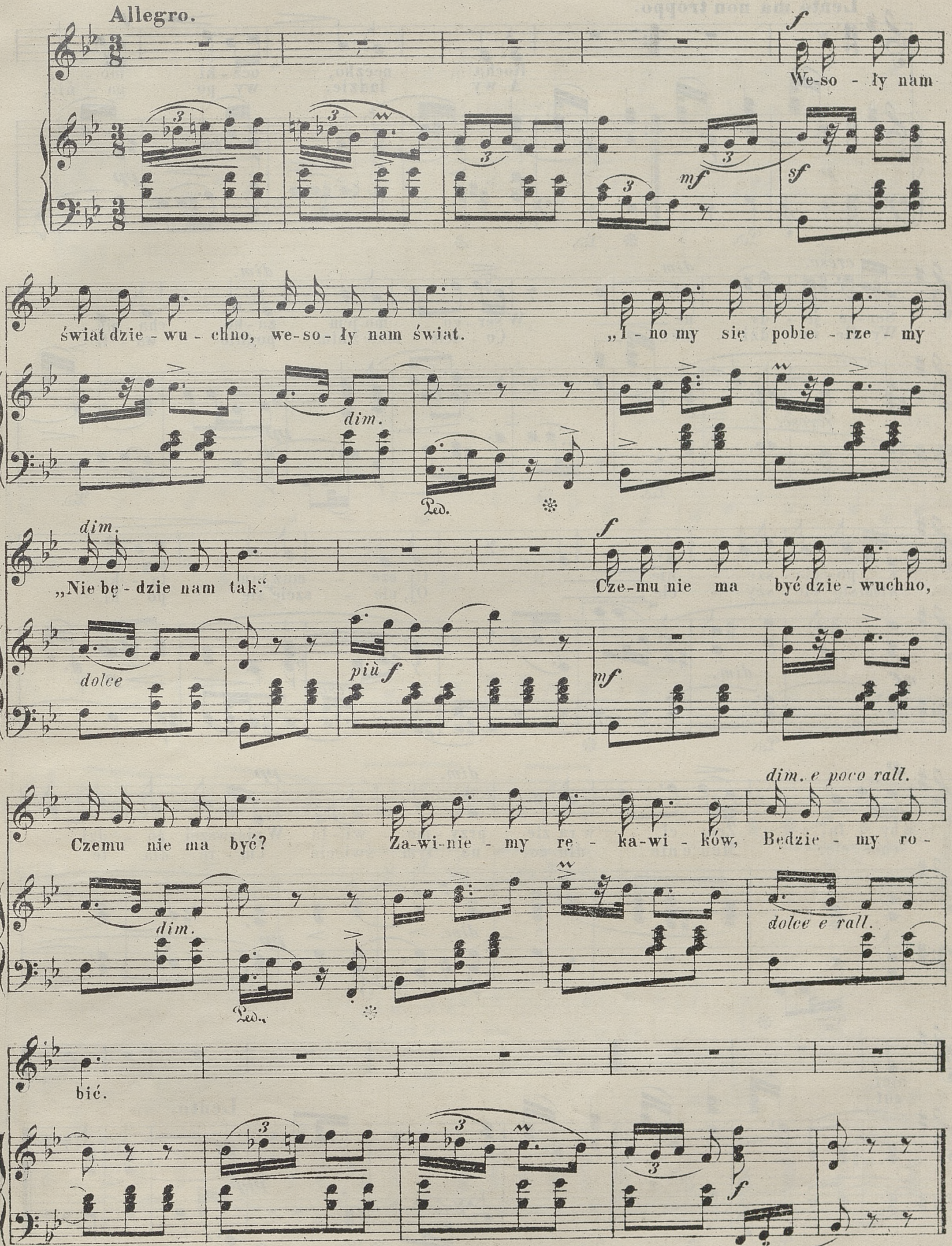

„Nabierz-że Ka-sieńko sre-bra zło-ta do-syć, Że-by miał mój ko-nik Co zso-bą u
no-sić, Że-by miał mój ko-nik co zso-bą u - - no-sić."
Do bo-ru wje-
cha-li, wy-je-cha-li zbo-ru, „Wróćże się Ka - sień-ko do swych oj - ców
p
cresc.
dim.
pp rit.
Ped.

rit.
„dworu, Wróćże się Kasień-ko do swych oj-ców dworu."
rit
Ped.
Przez la-sy przez
cresc.
dim.
pp rit.
Ped.
Ped.
bo-ry Kasień-ka wra-ca-ła, Nim zaszła do do-mu, o czy wy-pła-
p
p
pp e rall.
ka-ła, Nim zasz ła do do-mu o-czy wy-pła-ka-ła.
pp e rall.

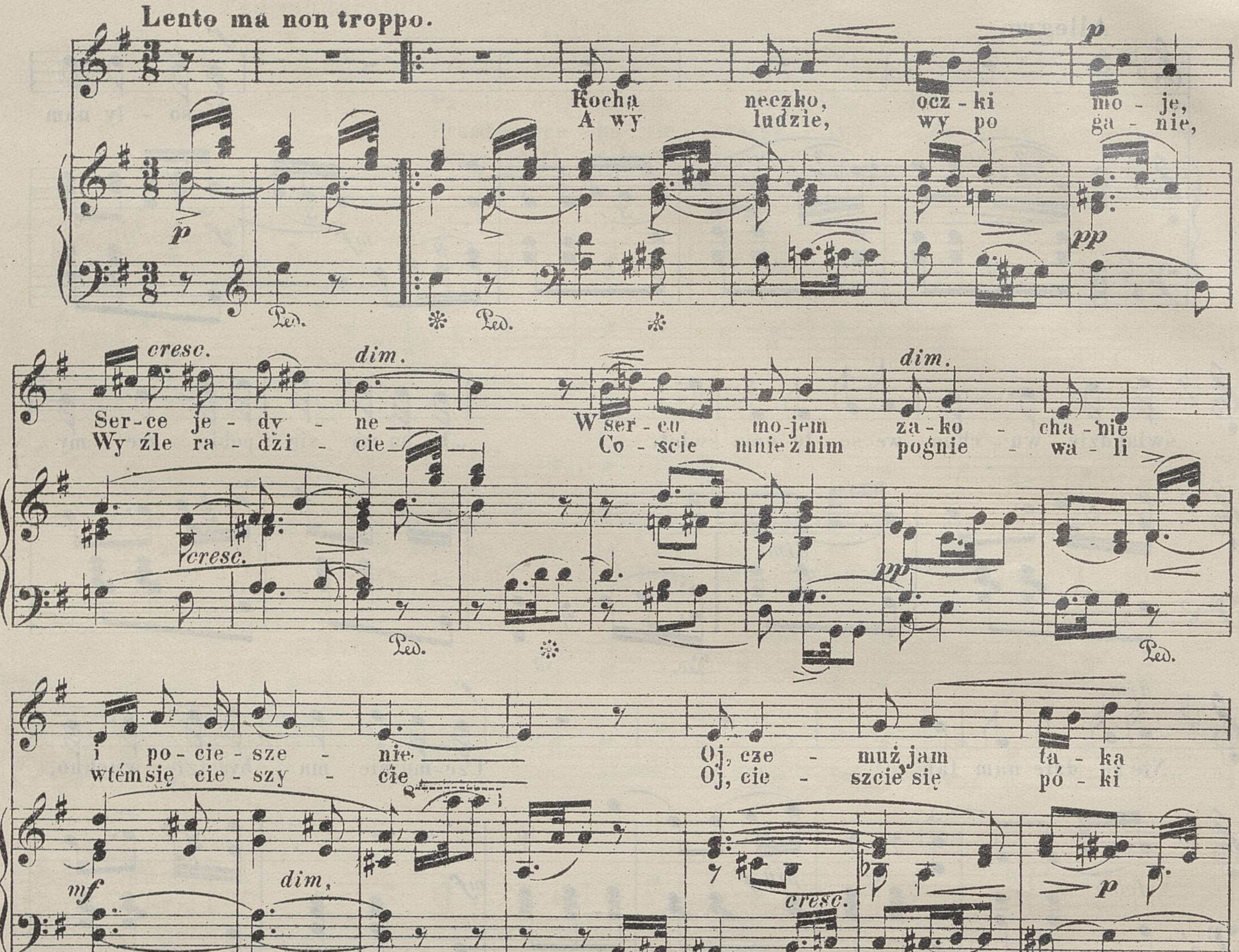
3.

Allegro moderato.
Pa-słem o - wieccki za dwo - rem, Przyszedł ci - wil-czek
Przedpanien - ką się skarży - ły Że ich wil - cza-szki
Przyszedł ci - wilczek do szop - ki Upadł pa - nien - ce
p
m.d.
m.s.
swym to - rem, Hej spłoszył o - wieczki aż do sta-je - necz-ki U - cie-kły,
spłoszy - ły, Nas nie-bo - żę-ta I na-sze te ja gnię-ta Spłoszy - ły,
pod stop - ki: „Przy-się-gam zgrzeszyłem, sto o-wiec zdu - si - łem, I wię cej
u - cie - kły
spłoszy - ły, Żadnej o - wieczki nie ru - szę Tyl-ko ba-ran-ków wy-du-
i wię - cej.
m.d.
m.s.
szę, By nie be - cza-ły, By nas nie tur-bo-wa-ły już więcej, już wię - cej.
rit.
a tempo
rit.

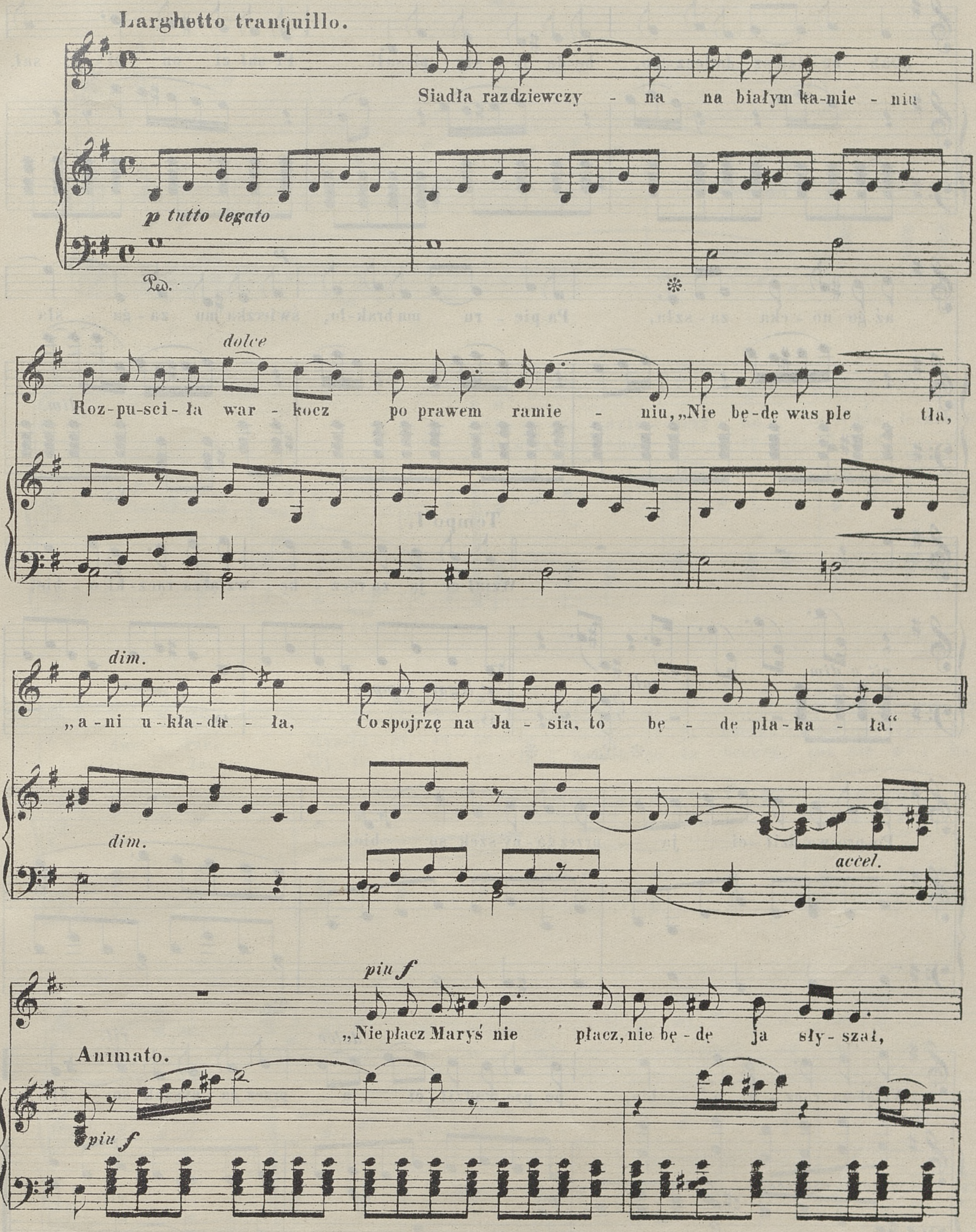
4.

Allegro.
f
We-so - ły nam
świat dzie - wu - chno, we-so - ły nam świat.
„I - no my się pobie - rze - my
dim.
„Nie bę - dzie nam tak:"
f
Cze-mu nie ma być dzie - wuchno,
Czemu nie ma być?
Za-wi-nie - my rę - ka-wi - ków, Będzie - my ro -
bić.
mf
sf
dim.
dolce
più f
mf
dim. e poco rall.
dolce e rall.
f

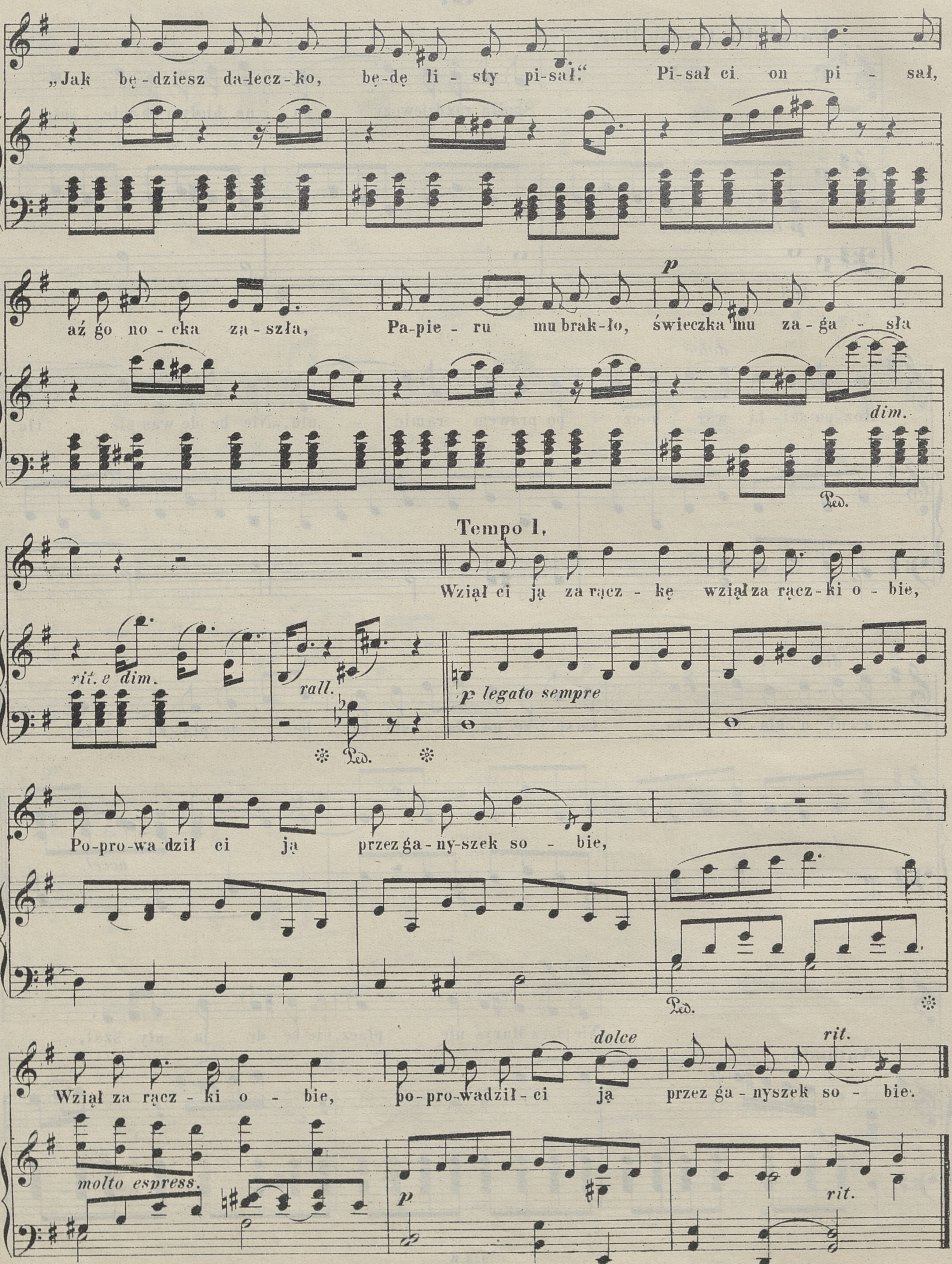
5.

Lento ma non troppo.
Kochaneczko, oczki moje,
A wy ludzie, wy poganie,
Serce jedyne W sercu mojem zakochanie
Wy źle radzicie Co-ście mnie z nim pognie-wali
i pocieszenie Oj, czemuż jam taka
wtém się cieszy-cie Oj, cieszcie się póki
była, Żem ci wrazie przymówiła Wpierwszej godzinie!
chcecie, Mnie'ć nie długo na tym świecie Umrę dla tego!
cresc.
dim.
mf
p
pp
ppp
Lento.

6.

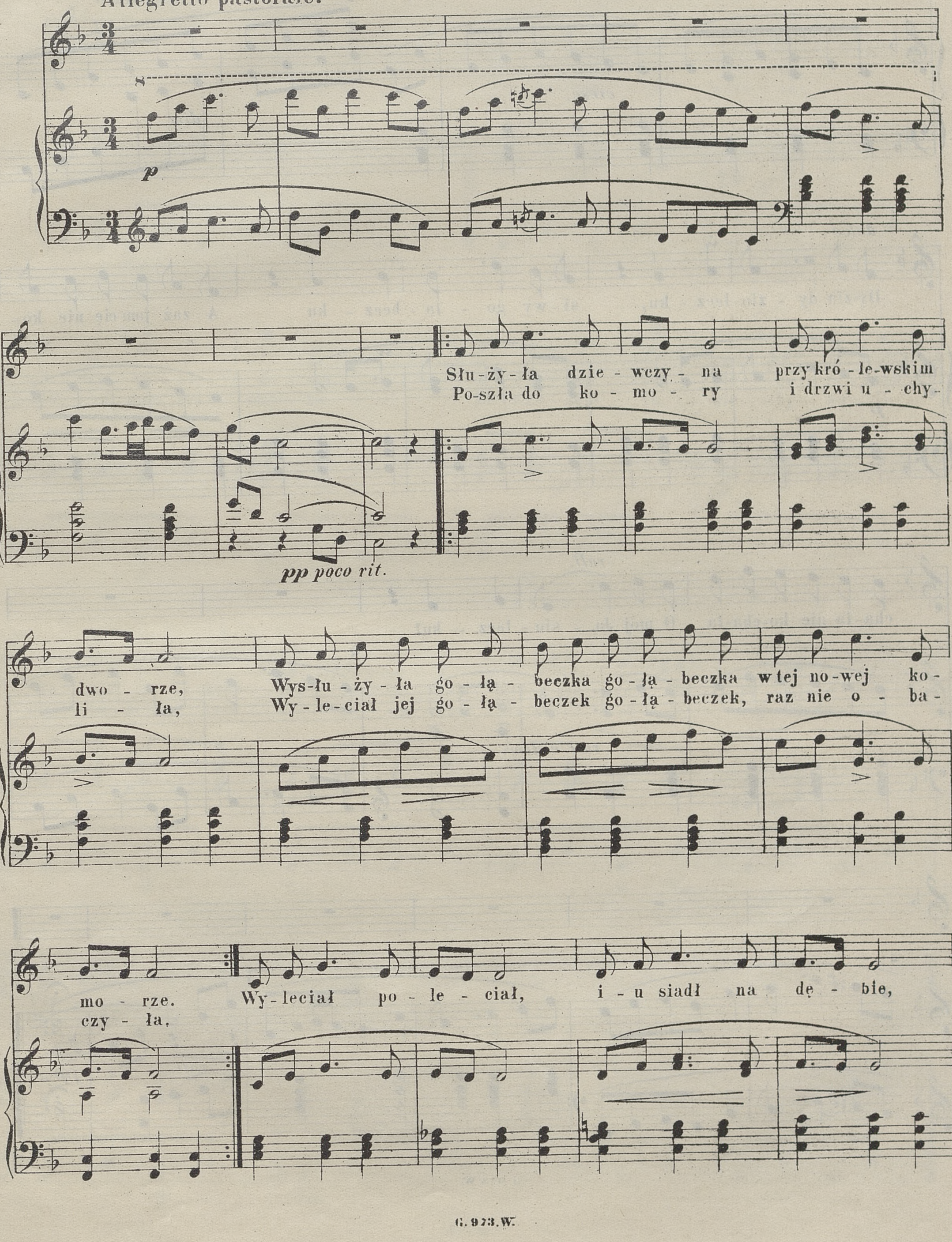

Larghetto tranquillo.
Siadła razdziewczy - na na białym ka-mie - niu
p tutto legato
Ped.
dolce
Roz-pu-sci-ła war - kocz po prawem ramie - niu, „Nie bę-dę was ple tła,
dim.
„a-ni u-kła-da - ła, Co spojrzę na Ja - sia, to bę - dę pła-ka - ła."
dim.
accel.
piu f
„Nie płacz Maryś nie płacz, nie bę - dę ja sły - szał,
Animato.
piu f

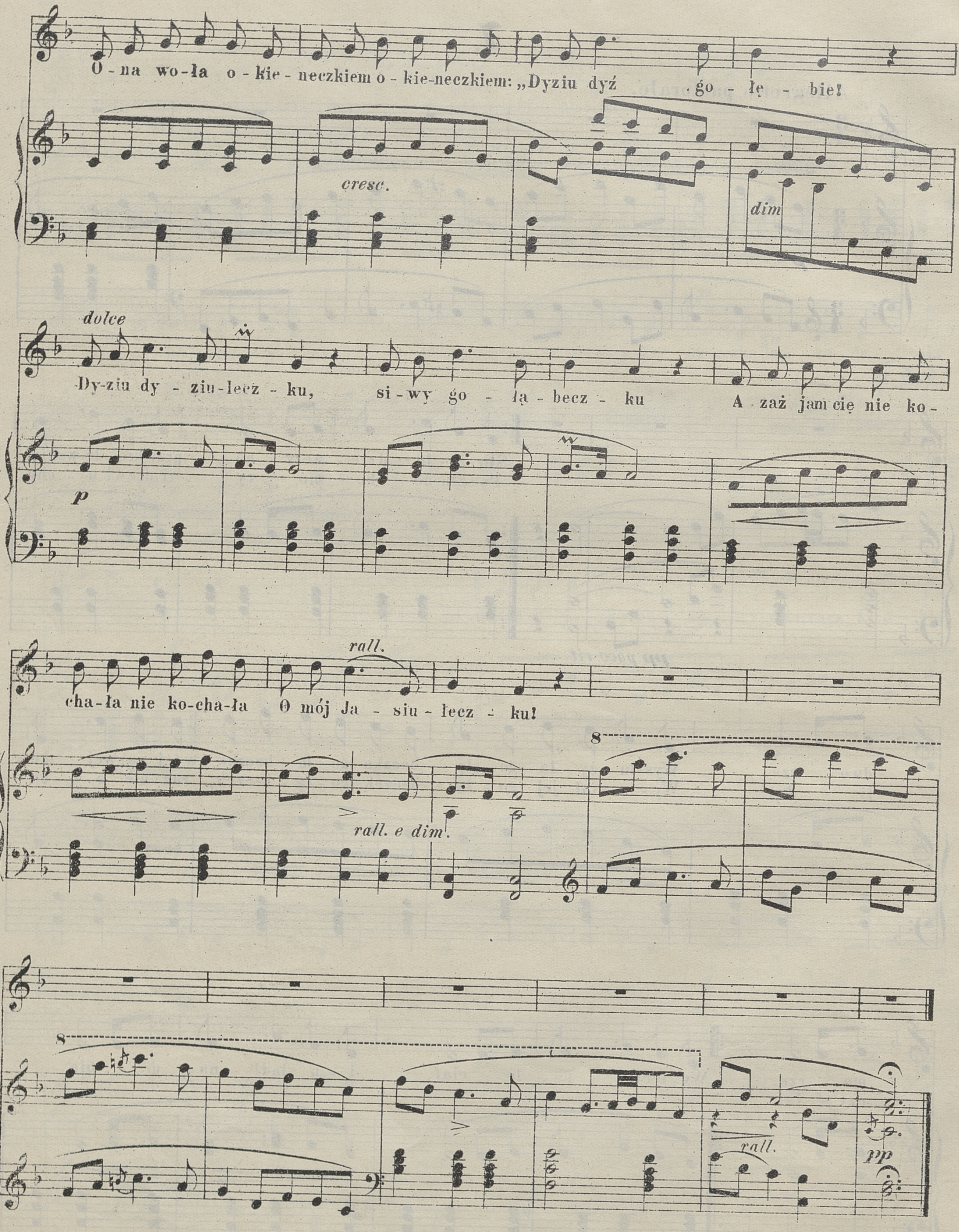
G. 973. W.

„Jak bę-dziesz da-lecz-ko, bę-dę li-sty pi-sał." Pi-sał ci on pi - sał,
aź go no-cka za-szła, Pa-pie-ru mu brak-ło, świeczka mu za-ga - sła
p
dim.
Ped.
Tempo I.
Wziął ci ją za rącz - kę wziął za rącz-ki o - bie,
rit. e dim.
rall.
Ped.
p legato sempre
Po-pro-wa dził ci ją przez ga-ny-szek so - bie,
Ped.
dolce
rit.
Wziął za rącz - ki o - bie, po-pro-wadził ci ją przez ga-nyszek so - bie.
molto espress.
p
rit.
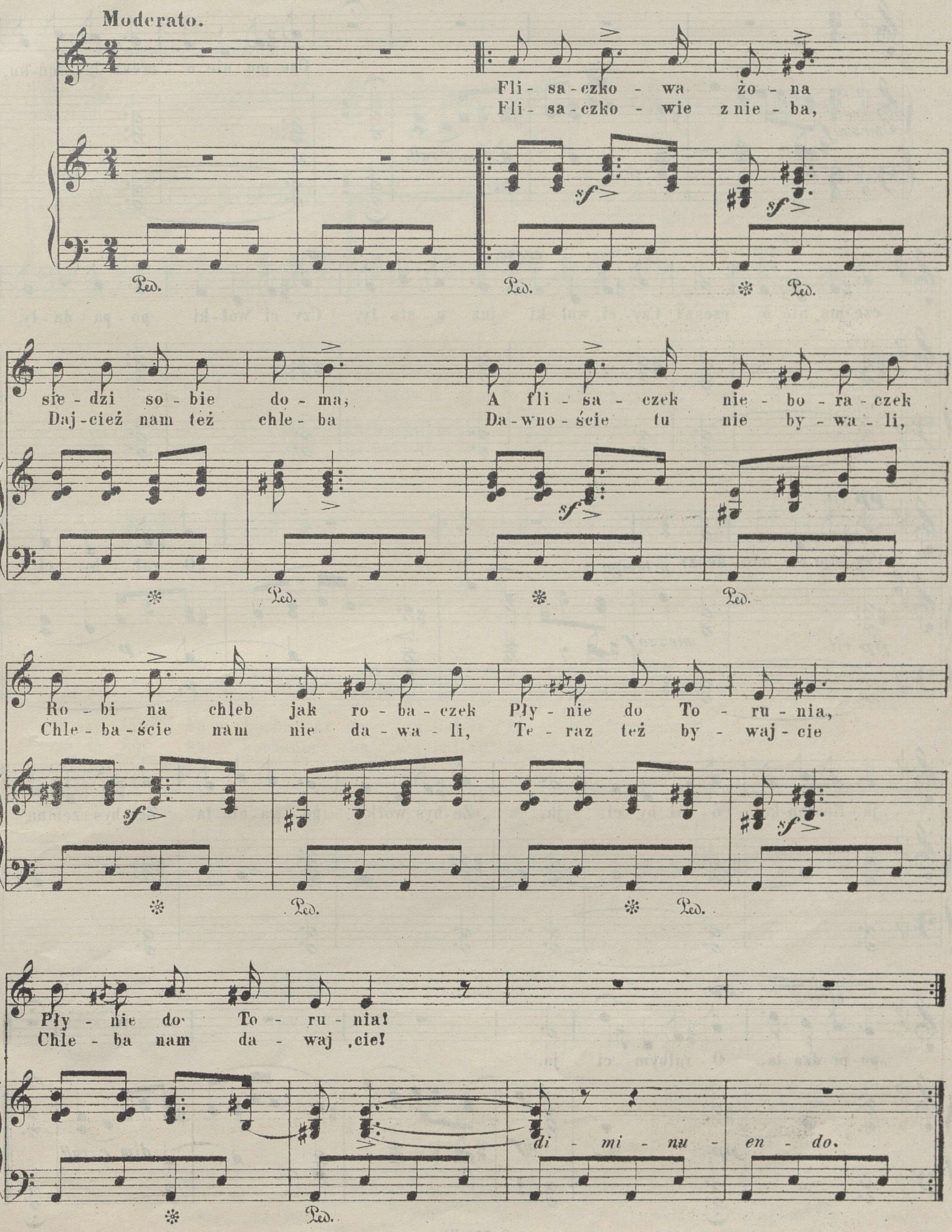
7.

Allegretto pastorale.

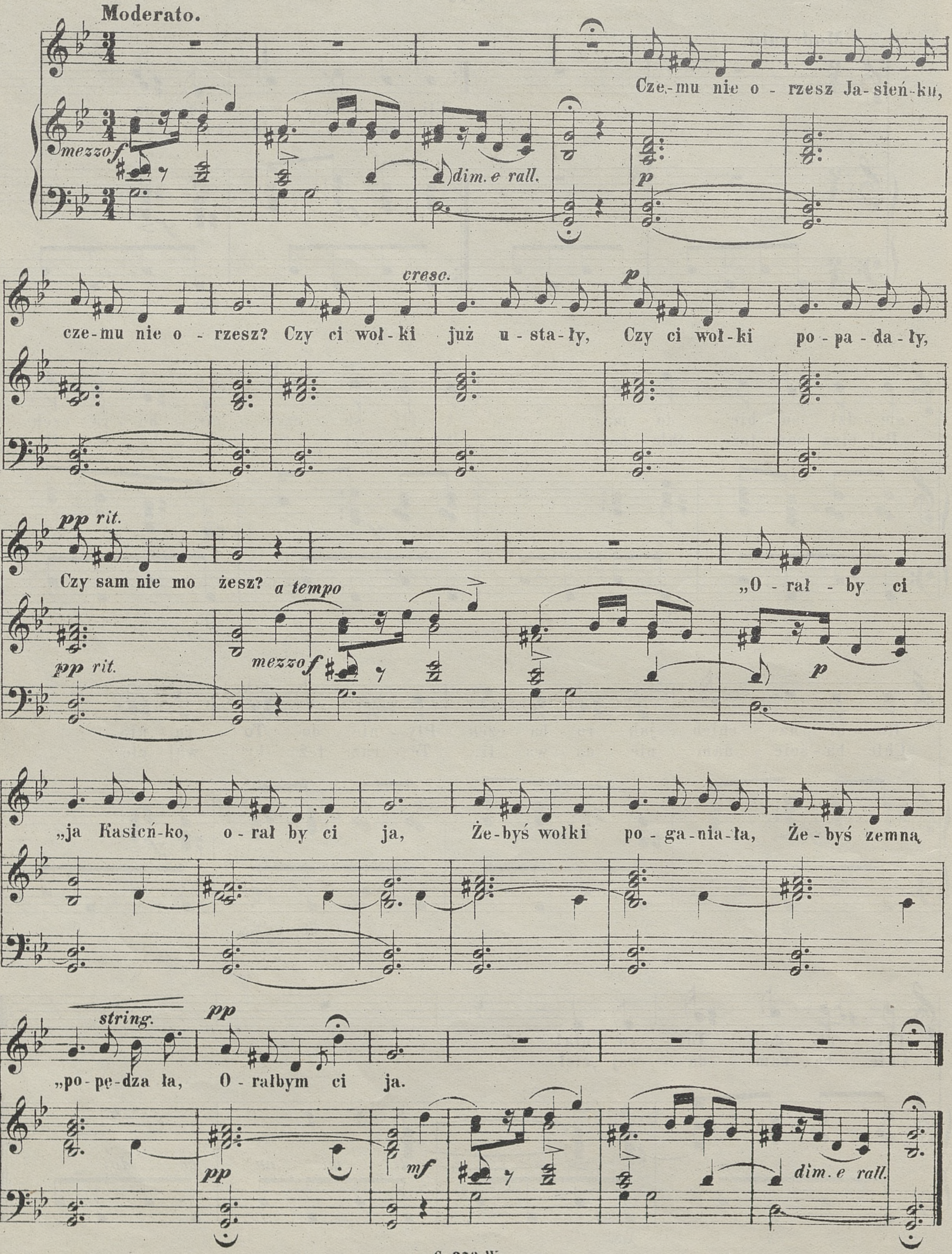

O-na wo-ła o-kie-neczkiem o-kie-neczkiem: „Dyziu dyź go-łę-bie!
cresc.
dim
dolce
Dy-ziu dy-ziu-lecz-ku, si-wy go-łą-becz-ku A-zaż jam cię nie ko-
p
cha-ła nie ko-cha-ła O mój Ja-siu-łecz-ku!
rall.
rall. e dim.
8
rall.
pp

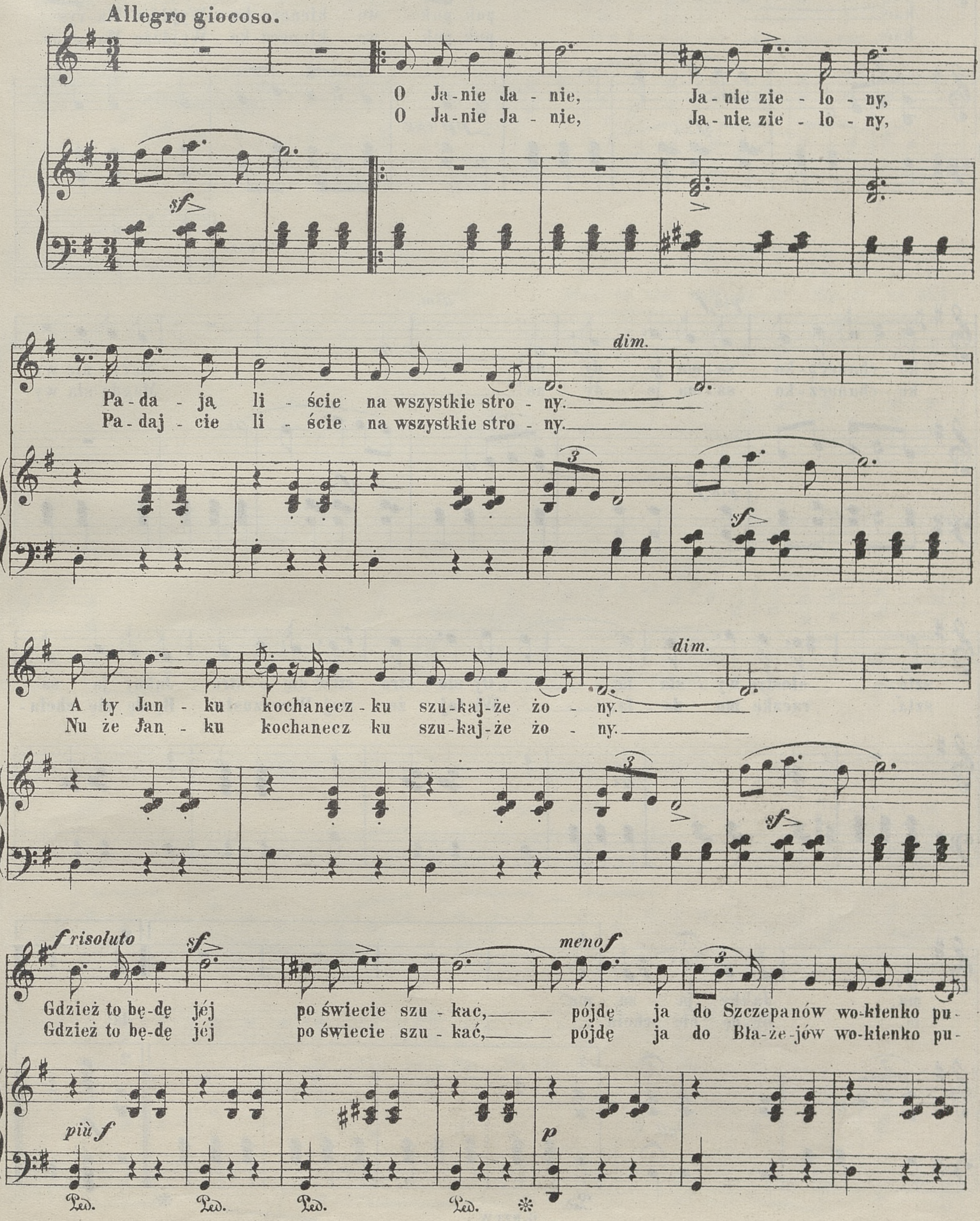
8.

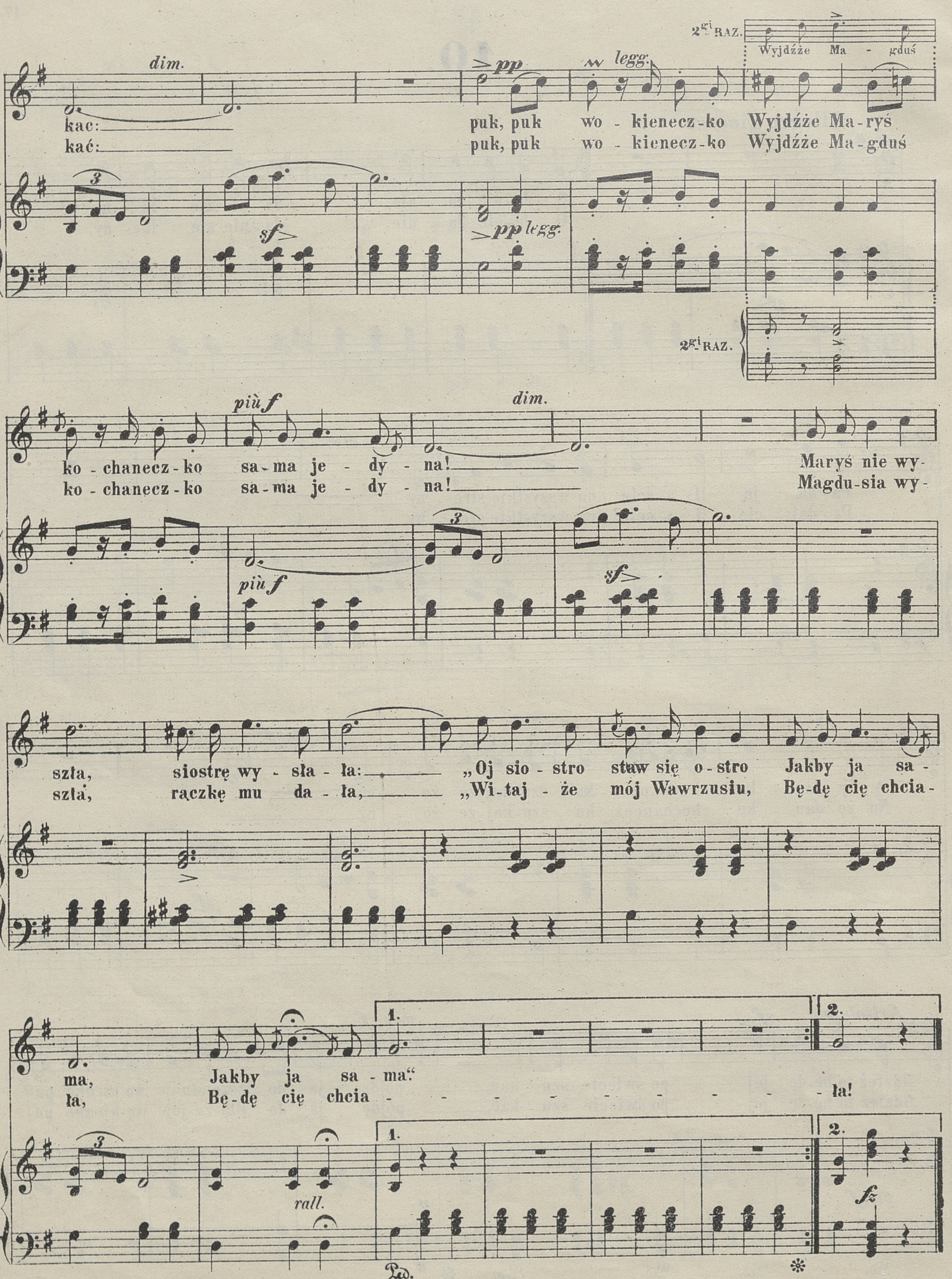

Moderato.
Fli - sa - czko - wa żo - na
Fli - sa - czko - wie z nie - ba,
sie - dzi so - bie do - ma; A fli - sa - czek nie - bo - ra - czek
Daj - cież nam też chle - ba Da - wno - ście tu nie by - wa - li,
Ro - bi na chleb jak ro - ba - czek Pły - nie do To - ru - nia,
Chle - ba - ście nam nie da - wa - li, Te - raz też by - waj - cie
Pły - nie do To - ru - nia!
Chle - ba nam da - waj - cie!
di - mi - nu - en - do.

9.

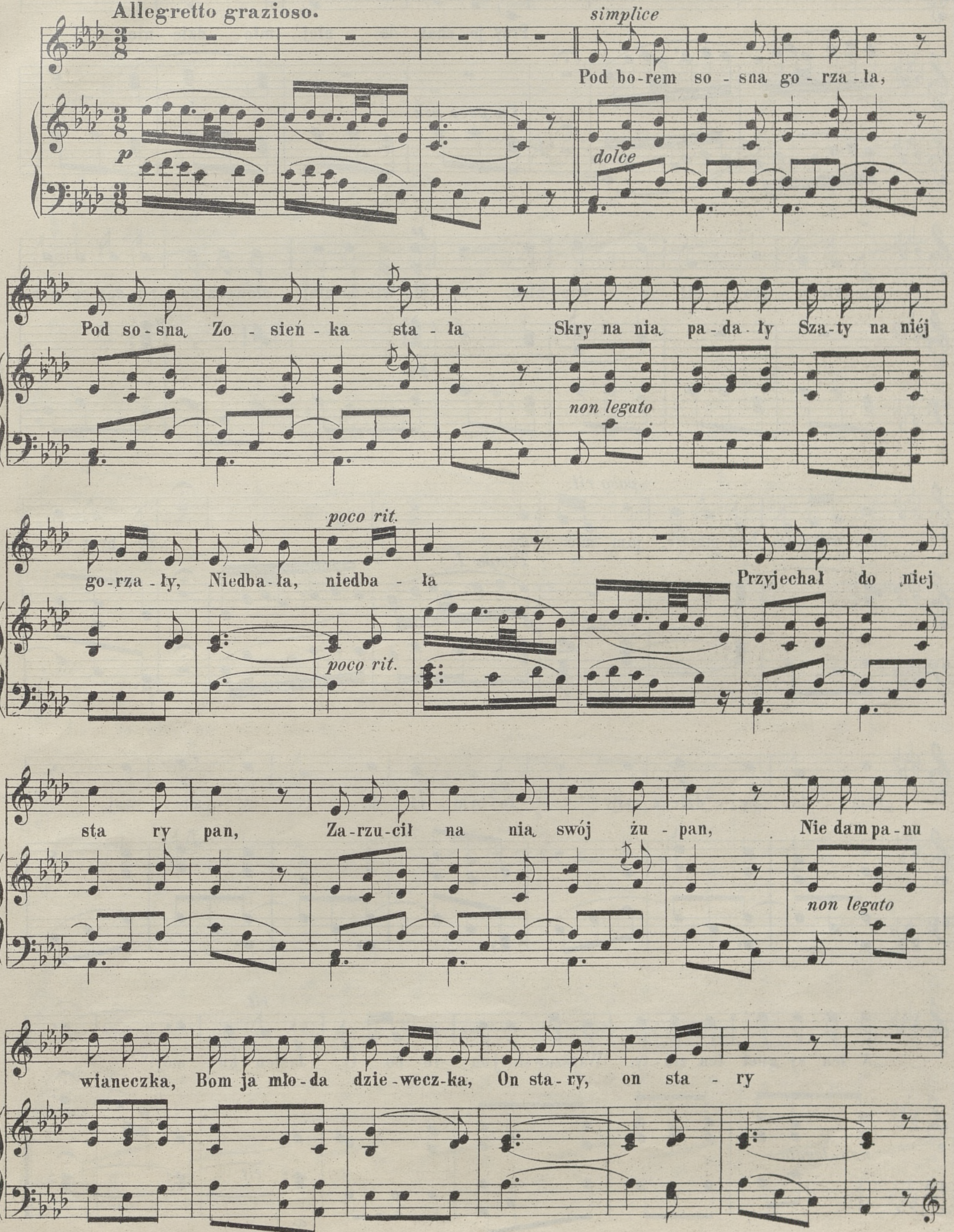

Moderato.
mezzo f
dim. e rall.
p
Cze-mu nie o - rzesz Ja-sień-ku,
cresc.
cze-mu nie o - rzesz? Czy ci woł-ki już u-sta-ły, Czy ci woł-ki po-pa-da-ły,
pp rit.
Czy sam nie mo żesz?
a tempo
„O - rał - by ci
„ja Kasicń-ko, o-rał by ci ja, Że-byś wołki po-ga-nia-ła, Że-byś zemną
string.
„po-pę-dza ła, O-rałbym ci ja.
mf
dim. e rall.

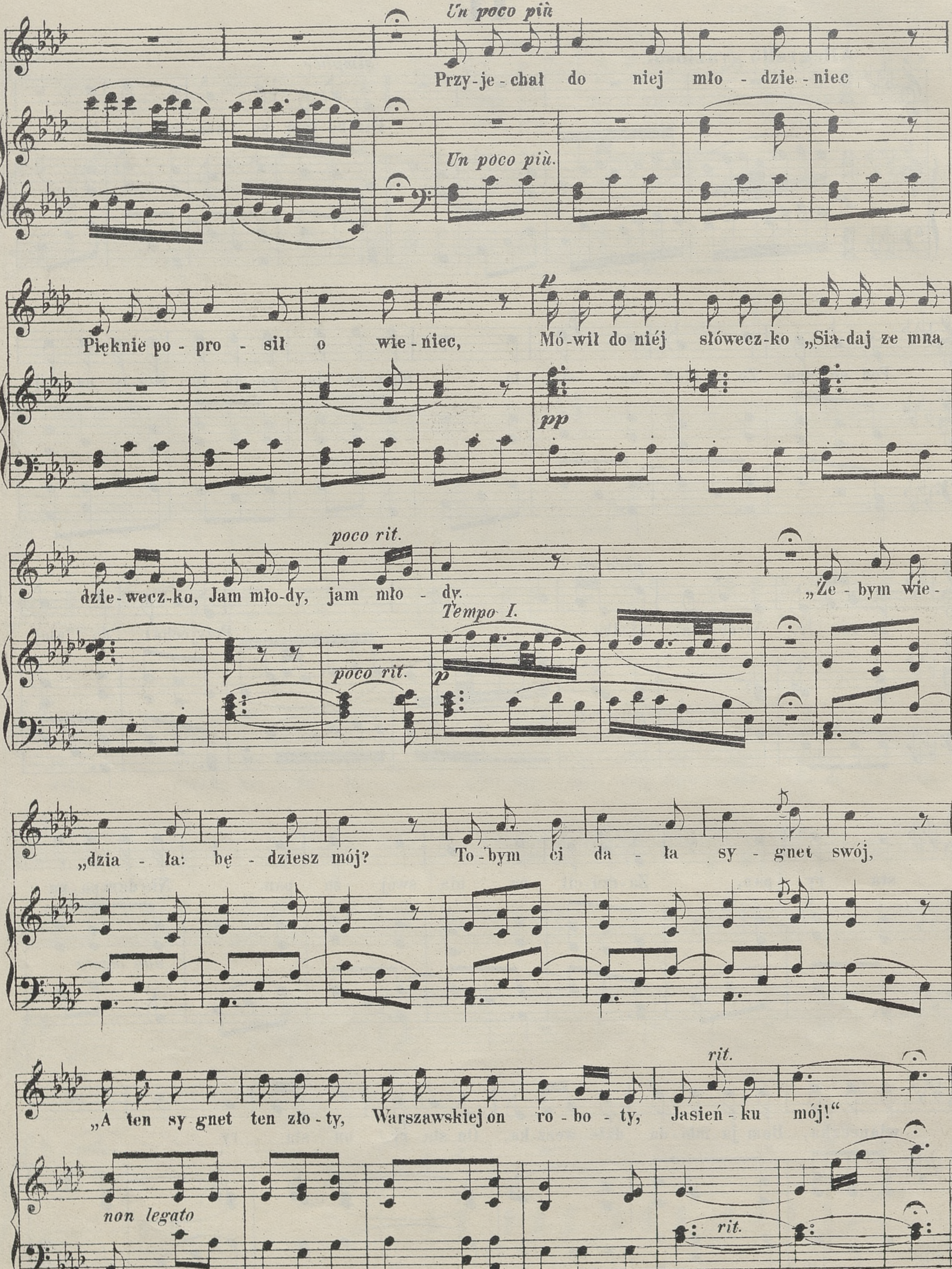
10.

Allegro giocoso.
O Ja-nie Ja - nie, Ja-nie zie - lo - ny,
O Ja-nie Ja - nie, Ja-nie zie - lo - ny,
sf
dim.
Pa-da - ją li - ście na wszystkie stro - ny.
Pa-daj - cie li - ście na wszystkie stro - ny.
sf
dim.
A ty Jan - ku kochanecz - ku szu-kaj-że żo - ny.
Nu że Jan - ku kochanecz ku szu-kaj-że żo - ny.
sf
f risoluto
sf
meno f
Gdzież to bę-dę jéj po świecie szu - kać, pójdę ja do Szczepanów wo-kienko pu-
Gdzież to bę-dę jéj po świecie szu - kać, pójdę ja do Bła-że-jów wo-kienko pu-
più f
p

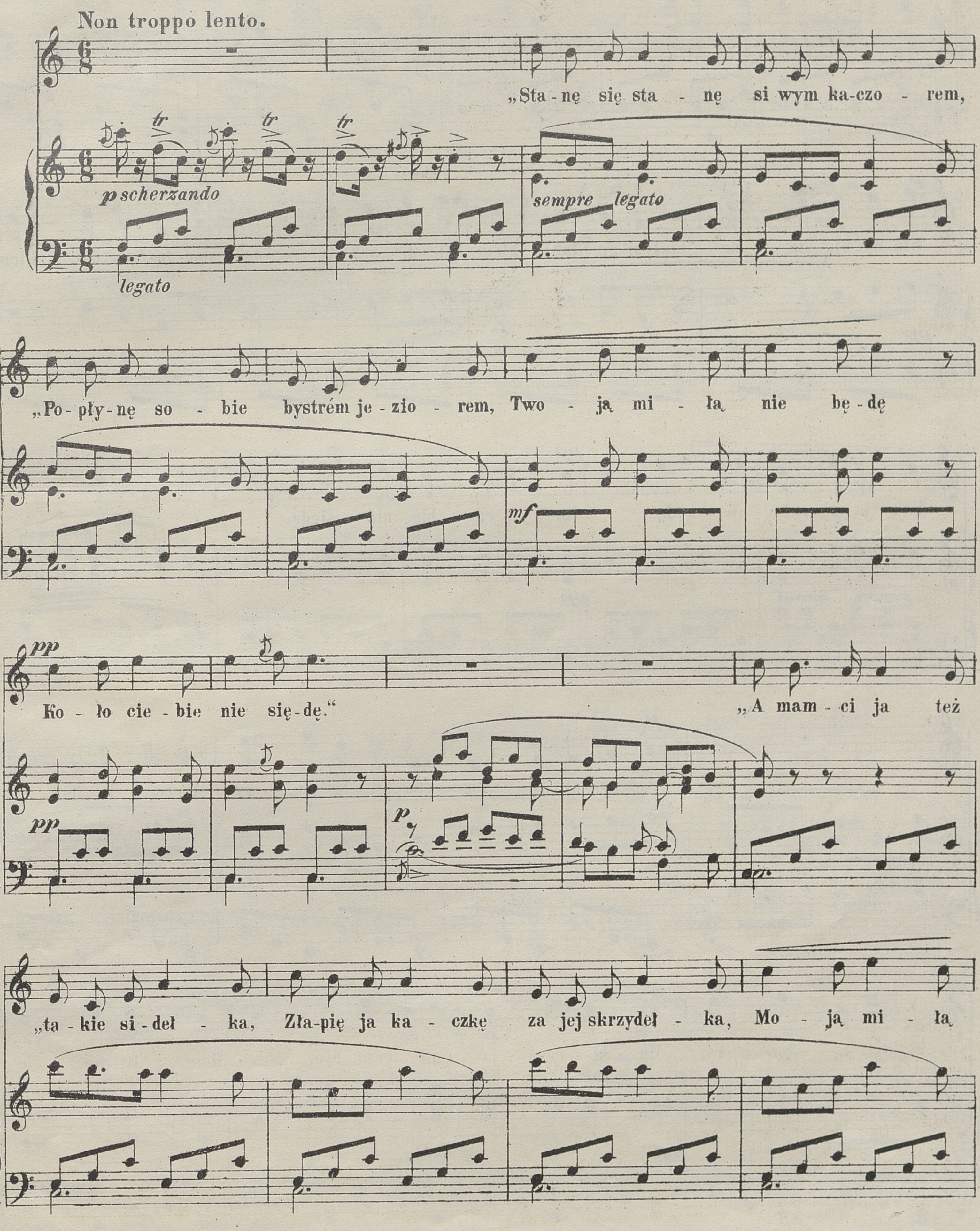

2gi RAZ.
Wyjdźże Ma - gduś
dim.
pp
legg.
kac: puk, puk wo - kienecz-ko Wyjdźże Ma-ryś
kać: puk, puk wo - kienecz-ko Wyjdźże Ma-gduś
sf
pp legg.
2gi RAZ.
più f
dim.
ko - chanecz-ko sa-ma je - dy - na! Maryś nie wy-
ko - chanecz-ko sa-ma je - dy - na! Magdu-sia wy-
più f
sf
szła, siostrę wy - sła - ła: „Oj sio - stro staw się o - stro Jakby ja sa -
szła, rączkę mu da - ła, „Wi-taj - że mój Wawrzusiu, Bę-dę cię chcia -
1.
2.
ma, Jakby ja sa - ma.“
ła, Bę-dę cię chcia - - - - - - - - ła!
rall.
fz
Ped.

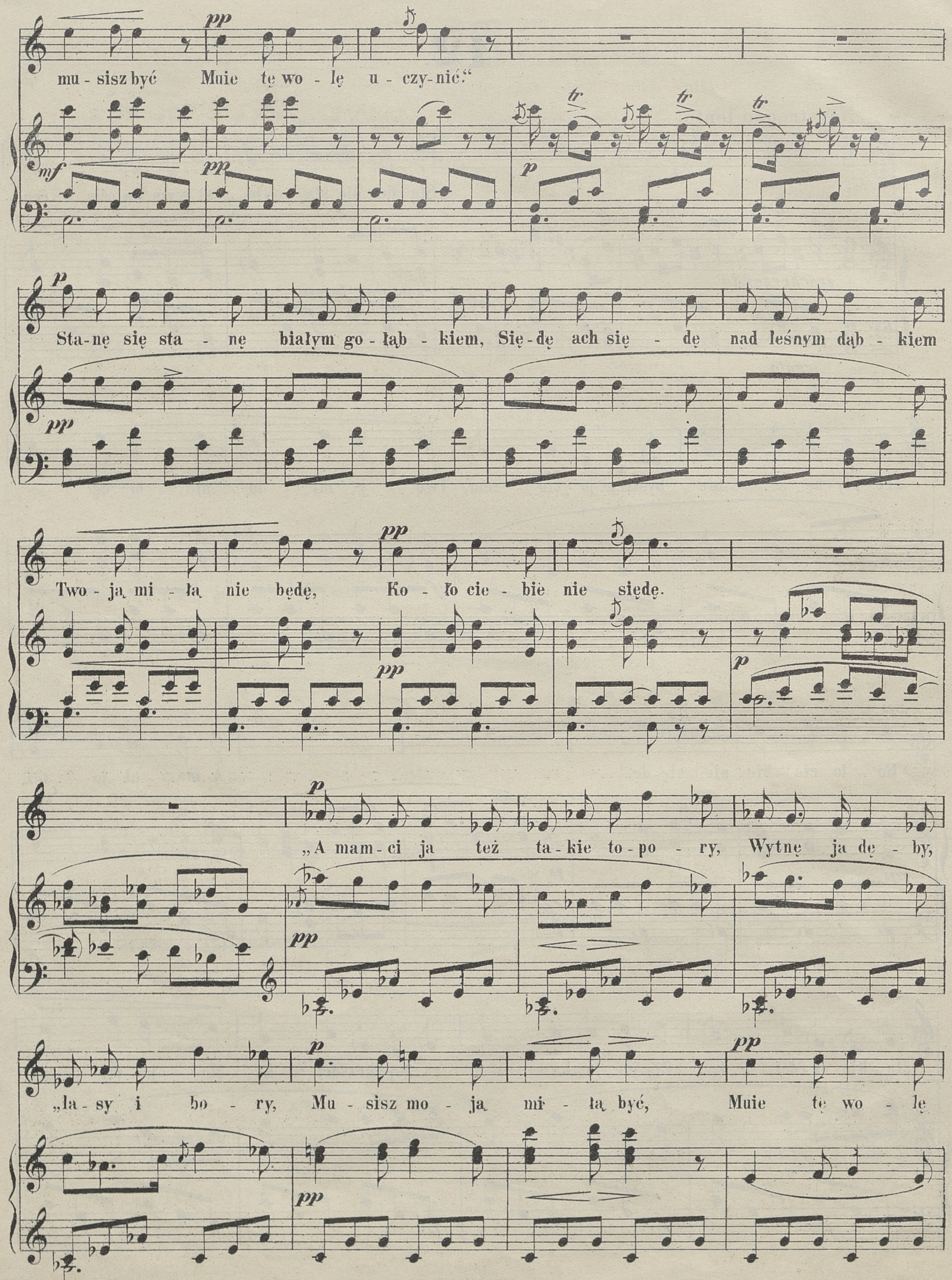
11.

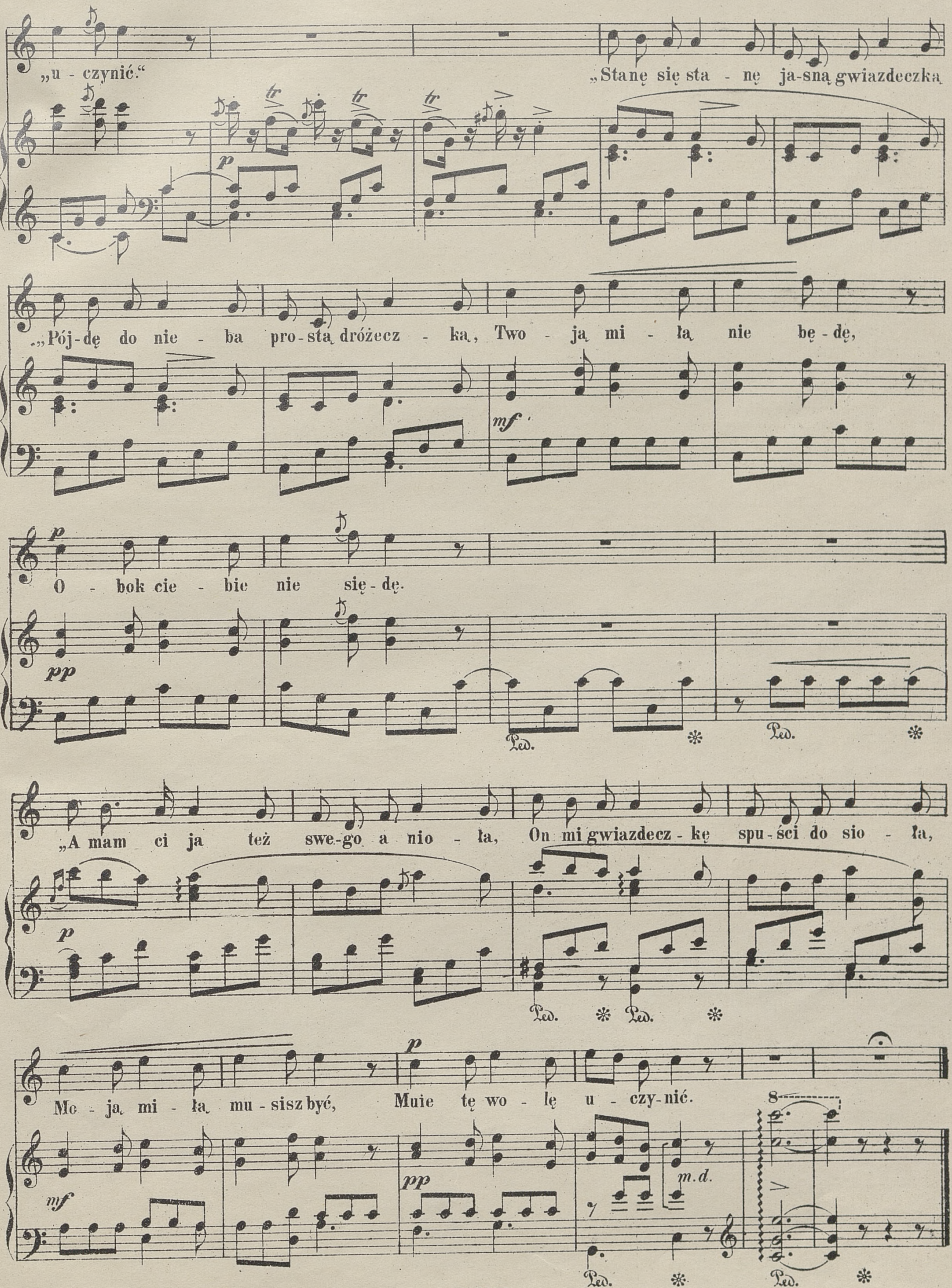

Allegretto grazioso.
simplice
p
dolce
Pod borem sosna gorzała,
Pod sosną Zosieńka stała
Skry na nią padały Szaty na niéj
non legato
gorzały, Niedbała, niedbała
poco rit.
poco rit.
Przyjechał do niej
stary pan, Zarzucił na nią swój żupan,
Nie dam panu
non legato
wianeczka, Bom ja młoda dziewczka, On stary, on stary

Un poco più
Przy-je-chał do niej mło-dzie-niec
Un poco più.
Pięknie po-pro-sił o wie-niec, Mó-wił do niéj słówecz-ko „Sia-daj ze mną
p
pp
poco rit.
dzie-wecz-ko, Jam mło-dy, jam mło-dy.
Tempo I.
poco rit.
p
„Że-bym wie-
„dzia-ła: bę-dziesz mój? To-bym ci da-ła sy-gnet swój,
rit.
„A ten sy-gnet ten zło-ty, Warszawskiej on ro-bo-ty, Jasień-ku mój!“
non legato
rit.
Ped.

12.

Non troppo lento.
„Sta-nę się sta - nę si wym ka-czo - rem,
p scherzando
legato
sempre legato
„Po-pły-nę so - bie bystrém je-zio - rem, Two - ją mi - łą nie bę-dę
mf
pp
Ko - ło cie-bie nie się-dę."
„A mam-ci ja też
p
„ta-kie si-deł - ka, Zła-pię ja ka - czkę za jej skrzydeł - ka, Mo - ją mi - łą

mu - sisz być Muie tę wo - lę u - czy - nić.“
Sta-nę się sta - nę białym go-łąb - kiem, Się-dę ach się - dę nad leśnym dąb - kiem
Two - ją mi - łą nie będę, Ko - ło cie - bie nie siędę.
„A mam-ci ja też ta-kie to-po - ry, Wytnę ja dę - by,
„la-sy i bo - ry, Mu - sisz mo - ją mi - łą być, Muie tę wo - lę

„u - czynić.“ „Stanę się sta - nę ja-sną gwiazdeczką,
„Pój-dę do nie - ba pro-stą dróżecz - ką, Two - ją mi - łą nie bę-dę,
O - bok cie - bie nie się-dę.
„A mam ci ja też swe-go a nio - ła, On mi gwiazdecz - kę spu-ści do sio - ła,
Mo - ja mi - ła mu-sisz być, Muie tę wo - lę u - czy-nić.

[illegible]